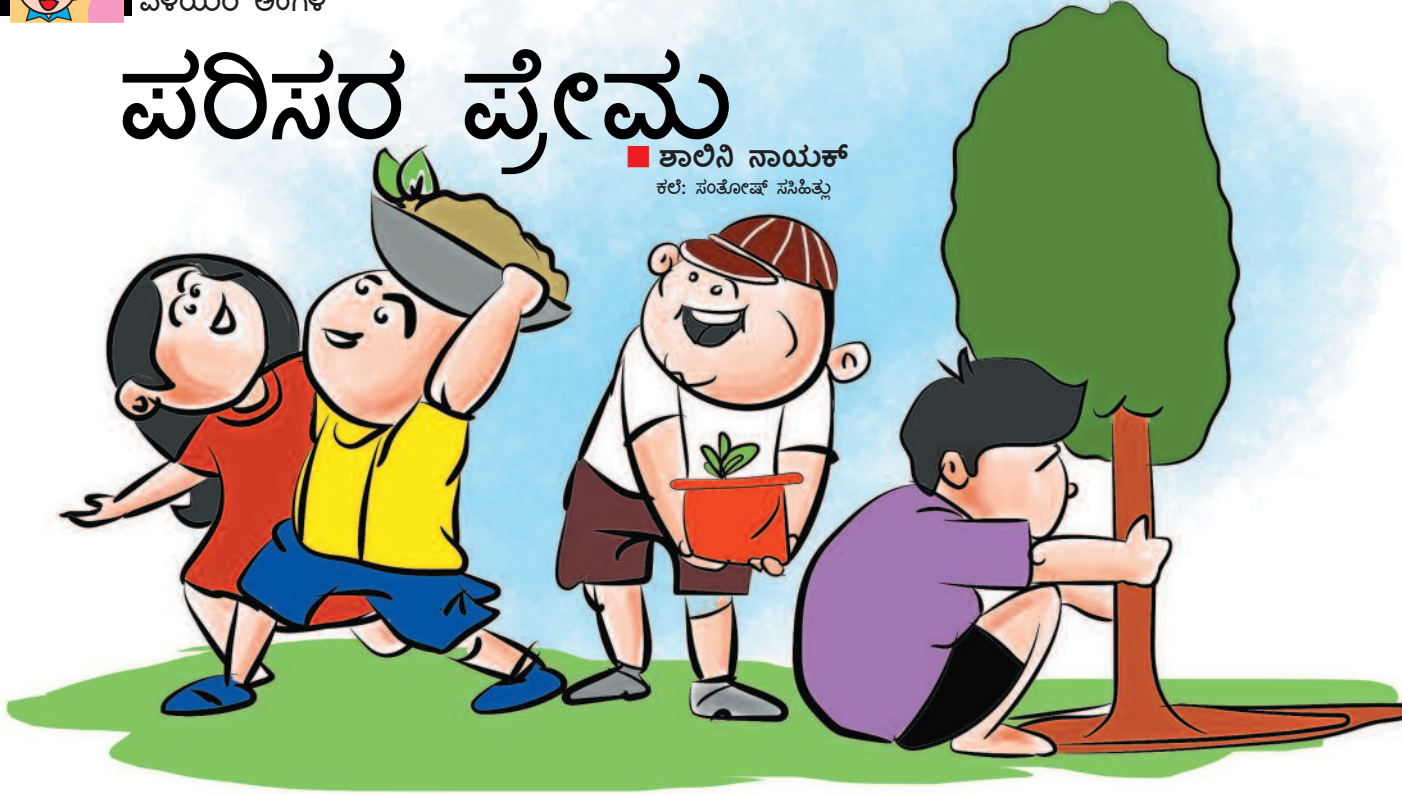

ಪರಿಸರ ಪ್ರೇಮ

ಶಾಲಿನಿ ನಾಯಕ್
ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಕಾರ್ತಿಕ್ ಮತ್ತು ರಾಹುಲ್‌ನಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ರಜೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅವರು ನಗರದ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರವಲಯದ ಸ್ವಂತ ಮನೆಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡರು. ಹೊಸ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಜೊತೆ ಮನೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳು ಕಳೆದವು. ಹೊಸ ಬಡಾವಣೆಯ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಅಂತ ಕೆಲ ಮನೆಗಳೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳೂ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಂಟೆಗಳು ಬೆಳೆದ ಖಾಲಿ ಜಾಗಗಳೂ ಇದ್ದವು.

ರಜೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಟ ಆಡಲು ಹೊಸ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಅವರು ಹುಡುಕಬೇಕಿತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ನೆರವಿನಿಂದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನವರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪಕ್ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯಾ ಪರಿಚಯ ಆದರು. ಹಾಗೆಯೇ ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ದಿಲೀಪ್, ಸಾಗರ್ ಗೆಳೆಯರಾದರು. ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಮನೆಗೆ ವೃಂದಾ, ಗೀತಾ ಬಂದರು. ಹೊಸ ಬಡಾವಣೆ ಆದ ಕಾರಣ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಮಿದುಡ್ಡೀಪ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಲು ದೀಪಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಾನ, ಆಟದ ಮೈದಾನ ಯಾವುದೂ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗದೆ ಇದ್ದ ಖಾಲಿ ಜಾಗದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕೆಳಗಿಡಗಳು ತುಂಬಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಟಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಜಾಗ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಮನೆಯ ಕಸ ವಿಲೇವಾರಿಗೆ ಕಸದ ಗಾಡಿ ಬಾರದೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಜನರು ಯಾವುದಾದರೂ ಗಿಡದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಕಸ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ಗಳು ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಾರ್ತಿಕ್ ಮತ್ತು ರಾಹುಲಿಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ

ಮೇಷ್ಟ್ರು ಪಾಠ ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಮಾರಕ ಎಂದದ್ದು ನೆನಪಾಯಿತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಹೊಸ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮನೆಗಳು ನಿರ್ಮಾಣ ಆಗದೆ ಇದ್ದಾಗ ರಸ್ತೆ, ಬೀದಿಬೀದಿ, ಮೈದಾನ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಸದ್ಯ ನಾವುಗಳೇ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರು.

ಮರುದಿನ ಕಾರ್ತಿಕ್, ರಾಹುಲ್, ಅವರ ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರು ದೂರದ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಒಂದರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಗರಪಾಲಿಕೆಯ ಕಸದ ಗಾಡಿಯವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಬರುವಂತೆ ಮನ ಒಲಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ತಮ್ಮ ಬಡಾವಣೆ 'ಸ್ವಚ್ಛ ಬಡಾವಣೆ' ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪಣತೊಟ್ಟರು. ಒಂದು ರಜೆಯ ದಿನ ಸಾಗರ್, ದಿಲೀಪ್ ಇತರ ತಮ್ಮ ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಈಗಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಎಸೆದ ಕಸ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಗೋಣಿಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದರು. ಆ ಕಸಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚಿದರೆ ವಾತಾವರಣ ಕಲುಷಿತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕಸದ ಗಾಡಿ ಬಂದಾಗ ಕೊಡುವುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ತಾವೇ ರಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ 'ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಸ ಹಾಕಬಾರದು' ಅಂತ ಬರೆದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮರಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೇತು ಹಾಕಿದರು.

ಇನ್ನು ನಗರಪಾಲಿಕೆಯವರು ಬಂದು ಯಾವುದೋ ಗಿಡಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ರಸ್ತೆಗೆ ಹಾಕುವ ಮೊದಲು ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದರ

ಉಸ್ತುವಾರಿಯನ್ನು ತಾವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರ ಮನವೊಲಿಸಿ ಕರಿಬೇವು, ನುಗ್ಗೆ, ಕೆಂಡಸಂಪಿಗೆ, ಪಾರಿಜಾತ, ರೆಂಜಾಳ, ಪೇರಳೆ, ಚಿಕ್ಕು ಮೊದಲಾದ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನರ್ಸರಿಯಿಂದ ತರಿಸಿ, ನೆಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ, ಮುಳ್ಳು ಗಿಡಗಳ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿ ದೊಡ್ಡವರಿಂದ ಶಹಬ್‌ನಾಸ್ ಅನಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಮಕ್ಕಳು ತಾವು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡಲು ಒಂದು ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಗರಪಾಲಿಕೆಯವರು ಮೈದಾನಕ್ಕೆಂದು ಮೀಸಲಿಟ್ಟ ಜಾಗವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅದನ್ನು ರಜಾದಿನಗಳಂದು ತಾವೇ ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಆಟ ಆಡುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಆ ಜಾಗದ ದೊಡ್ಡ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಕರು ತೆಗೆಯುವುದೆಂದೂ, ಚಿಕ್ಕ ಕೆಳಗಿಡಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಕೀಳುವುದೆಂದೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರ ಮನ ಒಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. ಒಂದು ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗಿನ ಉಪಾಹಾರದ ಬಳಿಕ ಎಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೆಂದಲೋ ಕತ್ತಿ, ಹಾರೆ, ಪಿಕ್‌ಅಪ್ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಶ್ರಮದಾನದ ಮೂಲಕ ಆಟದ ಮೈದಾನ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ನೋಡಿ ಅವರ ಅಮ್ಮಂದಿರು ಖುಷಿಯಾಗಿ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ ಮಾಡಿ ಹಂಚಿದರು. ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಡಾವಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾಳಜಿ ಸಾರ್ಥಕರೂಪ ಪಡೆಯಿತು.

ಈಗ ಕಾರ್ತಿಕ್, ರಾಹುಲ್ ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆಗೆ ಆಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಬ ನೆಟ್ಟು ಧ್ವಜಾರೋಹಣ ಮಾಡುವ ಉಮೇದಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.